

Cântec

Lavinia Elena Niculicea

Doamne, ți-aș cere o cartelă,
să-l pot suna pe tata,
să-mi spună despre mama,
să mai glumim cu viața.
Prin clisurile oceanului de nori
să le văd ochii, zâmbetul,
magnolii-n asfințit - semn că
dorul de mine e desmărginit.
Clipa stingerii lor îmi îmbracă
zilele-n negru și nopțile-n vise
albe, Doamne, dă-i glas tatălui meu
iar și iar să mă strige:
- Nichita, mai scrie un vers
pe-o foaie de suflet, pe-o foaie de timp
să-mi fie floare în formă de corimb.